

XXX.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov angaaende Sæby Kjøbstads Commune og Havnekasfers Gjæld til Statskassen.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 2den Marts 1868.)

Af alle de Udtalelser, som ere fremkomne under Behandlingen af det foreliggende Lovudkast angaaende Sæby Kjøbstads Gjældsforhold til Statskassen, saavel i Motiverne til Regjeringens Lovudkast som i den af Folkethingets Udvalg afgivne Betænkning og under Udtalelserne i begge Thing, fremgaaer, at Sæby Kjøbstad er kommen ind under Gjældsforhold, der ere stiftede med Byens Opkomst og Udvikling som Formaal, men som, idet Formaalet forfeiledes, vilde medføre Byens Ruin, dersom Gjældsforpligtelserne i den fulde Udstrækning skulde skee Fyldest. — Det er denne sidste Betragtning, i Forbindelse med Erkjendelsen af, at Sæby Commune dog ikke vilde være istand til at forrente og afdrage de af Statskassen modtagne Kaan paa den fastsatte Maade, der har fremkaldt Regjeringens Lovforslag om Eftergivelse af hele Gjælden med resterende Renter, idet deri er seet det eneste Middel til at frelse den nævnte Commune fra Undergang. — Der har imidlertid under Sagens Behandling i Folkethinget gjort sig Betragtninger gjældende, som, medens man var enig i det Væsentlige, nemlig at man maatte komme Sæby Commune til Hjælp, afveg fra Regjeringsudkastet og indbyrdes med Hensyn til Graden af den Smødekommen, der maatte vises, saa at, medens Udvalgets Fleertal tilraadede Regjeringens Forslag om Eftergivelse af hele Gjælden, blev det et Mindretals For-

slag, som nu foreligger i det vedtagne Lovforslag, hvorefter Sæby Communes Gjæld eftergives paa 25,000 Rb. nær, idet et under 3die Behandling fremkommet Forslag om hderligere at nedsætte Tilsvaret indtil 10,000 Rb. forfasteedes, men dog kun med en Forskjel af 10 Stemmer.

Ogsaa nærværende Udvalg er aldeles enig i, at Staten maa løse de hemmende Kaan, som hine Gjældsforpligtelser paaføre Sæby Commune, naar ikke denne under Opfyldelsen deraf skal gaae tilgrunde, og enhver Selvirkksomhed, sigtende til at ophjælpe dens Fiskeri og Handel ved Havnevesenets og Indseilingens Udbedring og at, betrygge Stedet mod Havets Udelæggelser ved Molernes Bedligeholdelse, fuldstændig skal lammes og ophøre. — Udvalget troer imidlertid i saa Henseende at kunne afholde sig fra enhver Udvikling, og henholde sig til Motiverne i Regjeringens Lovudkast.

Udvalget har paa den ene Side ikke anseet det for sin Opgave, at søge at blive istand til at bedømme Hensigtsmæssigheden eller Forførligheden af de mange forskellige Arbejder, der have været Følgen af de optagne Kaan, men har dog troet, at burde søge Leilighed til at gjøre sig bekendt med Gangen i de Forhandling, som have knyttet sig til Optagelsen af Kaanene, tilbeels ogsaa for derefter at kunne, i al Fald nogenlunde, bedømme den Stilling,